

ברכון קורן
מהדורת שיר ציון

קורן ירושלים

ברכון קורן
מהדורת שיר ציון

כמנהג קהילות
הספרדים והאשכנזים

ברכון קורן מהדורת שיר ציון

מהדורה ראשונה, 2016
כמנהג קהילות הספרדים והאשכנזים

הוצאת קורן ירושלים
ת"ד 4044 ירושלים 9104001
טל: 02-6330517 פקס: 02-6330534

www.korenpub.com • koren@korenpub.com

© כל הזכויות על גופן קורן ועל עיצוב הטקסט שמורות
להוצאת קורן ירושלים בע"מ 1981, 2016.

© כל הזכויות על התמונות שמורות ליהושע הלוי, www.yehoshuahalevi.com.

אין לשכפל, להעתיק, לצלם, להקליט, לאחסן במאגר מידע, לישדר או לקלוט בכל דרך או בכל
אמצעי אלקטרוני, אופטי, מכני או אחר כל חלק שהוא מן החומר שבספר זה. שימוש מסחרי
מכל סוג שהוא בחומר הכלול בספר זה אסור בהחלט אלא ברשות מפורשת בכתב מהמוציא.

מס' 0-183-978-965-301-183-0 ISBN ברכון קורן שיר ציון להטבעות
מס' 3-872-978-965-301-872-3 ISBN ברכון קורן שיר ציון רימון
מס' 0-873-978-965-301-873-0 ISBN ברכון קורן שיר ציון פירות הדר
מס' 7-874-978-965-301-874-7 ISBN ברכון קורן שיר ציון נוף כרמים
מס' 4-875-978-965-301-875-4 ISBN ברכון קורן שיר ציון גפן
מס' 1-876-978-965-301-876-1 ISBN ברכון קורן שיר ציון שדה חיטה
מס' 8-877-978-965-301-877-8 ISBN ברכון קורן שיר ציון מעונן חלקית

נדפס בישראל 2016 Printed in Israel

BSZC 1

תוכן העניינים

סדר ליל שבת

מנהג הספרדים	הדלקת נרות לשבת וליום טוב	3
מנהג האשכנזים	הדלקת נרות לשבת וליום טוב	4
מנהג הספרדים	שלום עליכם	6
מנהג האשכנזים	שלום עליכם	9
	ברכת הבנים	11
	ריבון כל העולמים	12
	אשת חיל	15
	אתקינו סעודתא	16
	אזמר בשבחין	16
	ויהא רעוא	18
	מומור לדוד	18
מנהג הספרדים	קידוש ליל שבת	20
מנהג האשכנזים	קידוש ליל שבת	22
מנהג הספרדים	קידוש ליל שלוש רגלים	24
מנהג האשכנזים	קידוש ליל שלוש רגלים	26
	כל מקדש	32
	מנוחה ושמחה	34
	מה ידיות	36
	יום זה לישראל	38
	יה ריבון	41
	צמאה נפשי	42
	יודוך רעיוני	45
	על אהבתך	46
	אליו מי הקשה	48
	מה יפית	50
	יום שבת	52
	יה אכסוף	55
	בר יוחאי	56
	ידידי השכחת	58
	שלום לך דודי	61

מה נאוו עלי	62
אליך אקרא	64
נגילה	66
חביבי	66
מקהלות עם	68
יוצר מידו	71
רפא צירי	72
עזרני	72
בתי צאי	74
שמח בני בחלקך	74
יעלה	77
אעופה אשכונה	78
יודו לך רעיוני	80
יעלם שבני	82
שחי לאל	84
צור משלו	86

סדר יום השבת

אתקינו סעודתא	90
אסדר לסעודתא	90
חי ה' וברוך צורי	93
מזמור לדוד	93
קידושא רבא לשבת וליום טוב מנהג הספרדים	94
קידושא רבא מנהג האשכנזים	97
ברוך ה'	98
ברוך אל עליון	101
יום זה מכובד	102
יום שבתון	104
שמרו שבתותי	106
כי אשמרה שבת	109
דרור יקרא	110
יום השבת	112
אשיר לאל	114
אגדלך	114

סדר סעודה שלישית

אתקינו סעודתא	119
בני היכלא	119
מזמור לדוד	119

קידוש	119
ידיד נפש	120
אל מסתתר	122

סדר מוצאי שבת

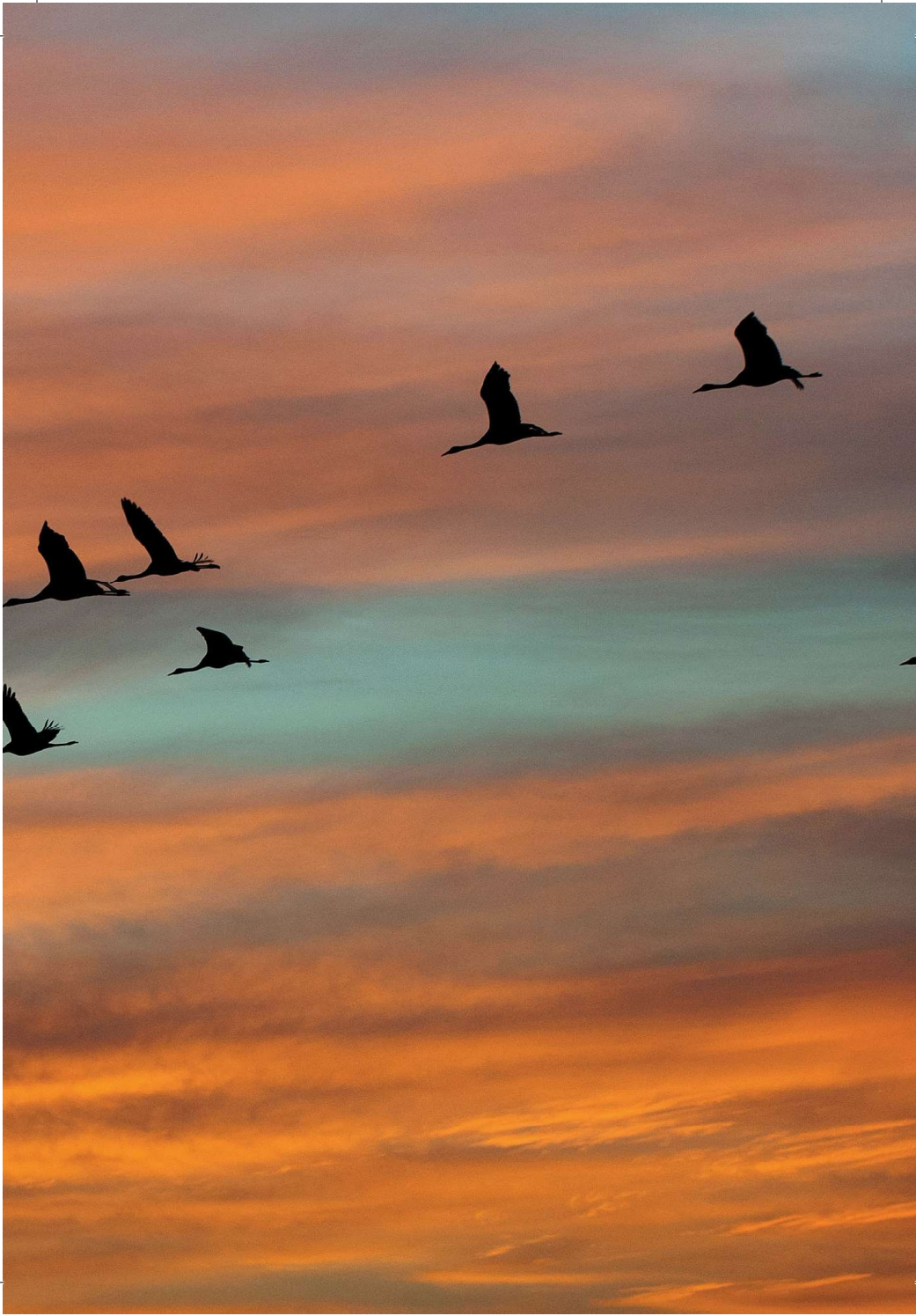
אליהו הנביא	126
בקשות	129
סדר הברלה מנהג הספרדים	130
סדר הברלה מנהג האשכנזים	133
המבדיל בין קודש לחול	134
אלי אליה	136
במוצאי יום מנוחה	138
אמר ה' ליעקב	141
אלוהים יסעדנו	142
על בית זה ויושבהו	144
ישמח לבי	146
לנר ולבשמים	148
אגיל ואשמח בלבבי	151
איש חסיד היה	152
ריבון העולמים	155
ויתן לך	156

סדר ברכת המזון מנהג הספרדים

מזמורים לפני ברכת המזון	161
סדר הזימון	162
ברכת המזון	164
שבע ברכות	174
ברכה מעין שלוש	176
בורא נפשות	177

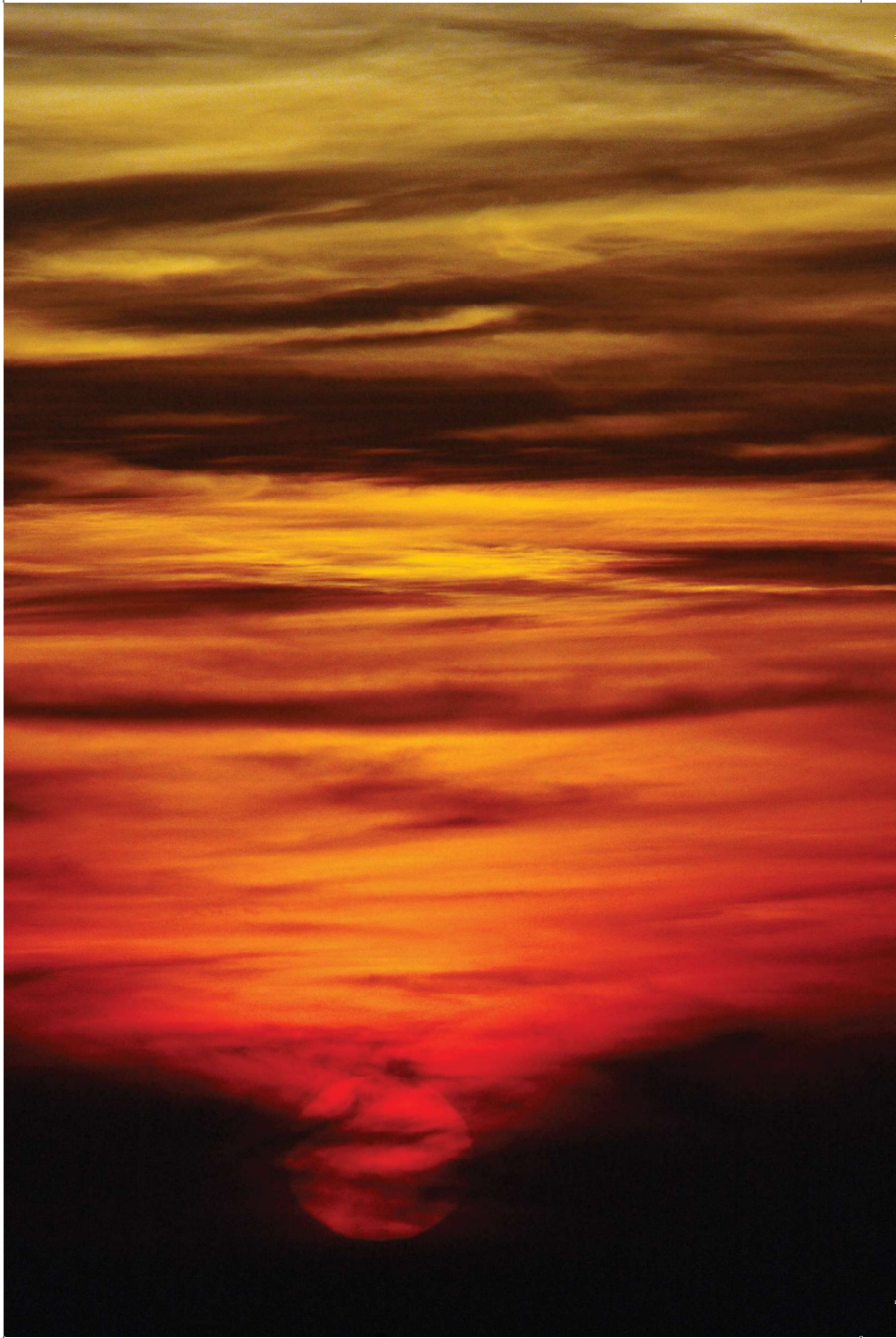
סדר ברכת המזון מנהג האשכנזים

מזמורים לפני ברכת המזון	178
זימון לסעודת ברית מילה	180
זימון לסעודת שבע ברכות	182
זימון	182
ברכת המזון	184
שבע ברכות	194
ברכה מעין שלוש	196
בורא נפשות	197
דינים השייכים לסעודה, קידוש והברלה	198

סדר
| ליל שבת

הדלקת
נרות
לשבת
וליום טוב

מנהג הספרדים

בערב שבת:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהַדְלִיק נֵר שֶׁל שַׁבָּת.

בערב יום טוב (בשבת יש להוסיף את המילים בסוגריים):

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו
וְצִוָּנוּ לְהַדְלִיק נֵר שֶׁל (שַׁבָּת ו) יוֹם טוֹב.

ליום הכיפורים (בשבת יש להוסיף את המילים בסוגריים):

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו
וְצִוָּנוּ לְהַדְלִיק נֵר שֶׁל (שַׁבָּת ו) יוֹם הַכִּפּוּרִים.

ביום טוב (לרבות יום הכיפורים ולמעט שבועי של פסח) יש נוהגים לברך 'שְׁחַחְנוּ':

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
שְׁחַחְנוּ וְקִיַּמְנוּ, וְהִגִּיעֵנוּ לְזִמְנָהּ הַזֶּה.

אחרי שהדליקה נרות, צריכה האישה להתפלל על משפחתה (רבינו בחיי, שמות יט, ג
על פי שבת כג ע"ב). נוסח זה מובא בכה"ח (רס"ג, לו):

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, שְׁתַּחֲוֶה וְתִרְחַם עָלַי,
וְתַגְדִּיל חֶסֶדְךָ עִמָּדִי, לְתֵת לִי זֶרַע אֲנָשִׁים עוֹשֵׂי רָצוֹנְךָ וְעוֹסְקִים
בְּתוֹרָתְךָ לְשִׁמְחָה, וְיִהְיוּ מְאִירִים בְּתוֹרָה בְּזִכּוֹת נְרוֹת הַשַּׁבָּת
הַלְלוֹ, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב: כִּי נֵר מְצוּהָ וְתוֹרָה אוֹר: (אישה נשואה מוסיפה:
וְגַם תַּחֲוֶה וְתִרְחַם עָלַי בְּעָלִי פְלוֹנִי בִּן פְלוֹנִי וְתִתֵּן לוֹ אֶרֶךְ יָמִים וְשָׁנוֹת
חַיִּים עִם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה, וְתַסְיְעֵהוּ לַעֲשׂוֹת רָצוֹנְךָ בְּשִׁלְמוֹת) כֵּן
יְהִי רָצוֹן, אָמֵן. וְיִהְיֶה גַעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יַדֵּינוּ כּוֹנֵנָה
עֲלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יַדֵּינוּ כּוֹנֵנָה: יְהִי לְרָצוֹן אֲמֵרֵי־פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי
לְפָנֶיךָ, יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי:

הדלקת נרות לשבת וליום טוב

מנהג האשכנזים

בערב שבת:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ לְהַדְלִיק נֵר שֶׁל שַׁבָּת.

בערב יום טוב (בשבת יש להוסיף את המילים בסוגריים):

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו
וְצִוָּנוּ לְהַדְלִיק נֵר שֶׁל (שַׁבָּת וְשֵׁל) יוֹם טוֹב.

ליום הכיפורים (בשבת יש להוסיף את המילים בסוגריים):

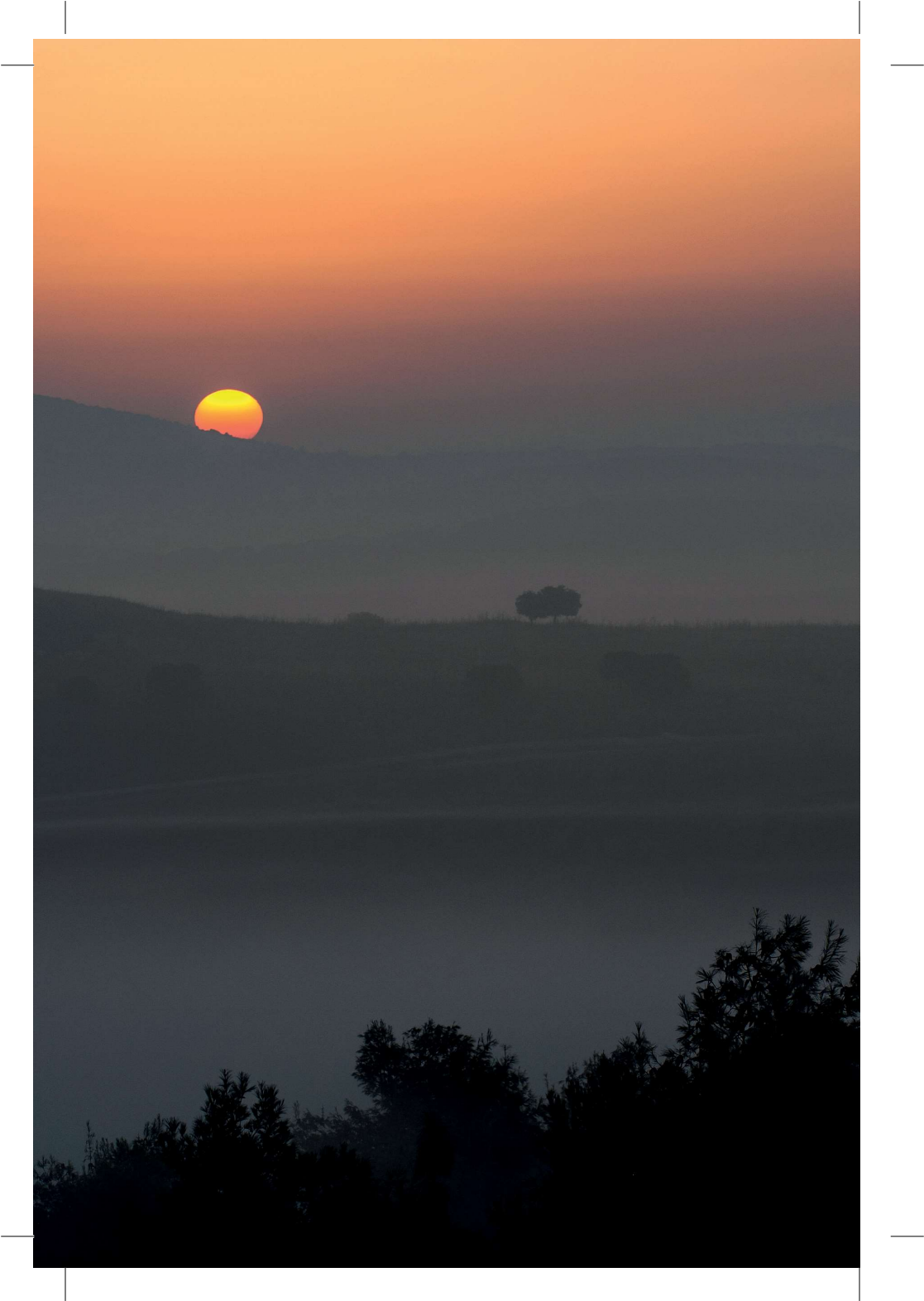
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו
וְצִוָּנוּ לְהַדְלִיק נֵר שֶׁל (שַׁבָּת וְשֵׁל) יוֹם הַכִּיפּוּרִים.

ביום טוב, פרט לשביעי של פסח, מברכים שֶׁהַחַיִּינִי:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
שֶׁהַחַיִּינִי וְקִיַּמְנִי, וְהִגִּיעַנוּ לְזִמְנֵי הַזֶּה.

תפילה לאישה אחרי שהדליקה נרות:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, שֶׁתַּחַוֶּנּוּ אוֹתִי (אישה נשואה מוסיפה:
וְאֵת אִישִׁי/ אִם הוֹרִיחַ חַיִּים: וְאֵת אָבִי/ וְאֵת אִמִּי/ אִם יֵשׁ לָהּ יְלָדִים: וְאֵת בְּנֵי
וְאֵת בָּנוֹתַי) וְאֵת כָּל קְרוֹבֵי, וְתִתֵּן לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל חַיִּים טוֹבִים וְאֲרָכִים,
וְתִזְכְּרֵנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹבָה וּבְרָכָה, וְתַפְקֵדְנוּ בְּפִקְדוֹת יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים, וְתִבְרַכְנוּ
בְּרָכוֹת גְּדוֹלוֹת, וְתִשְׁלַם בְּתִינוּ וְתִשְׁכַּן שְׂכִינְתְּךָ בֵּינֵינוּ. וְזַכֵּנִי לְגִדּוֹל בָּנִים
וּבְנֵי בָנִים חַכְמִים וְנְבוֹנִים, אוֹהֲבֵי יְהוָה יְרֵאֵי אֱלֹהִים, אֲנָשֵׁי אֱמֶת זֶרַע
קָדֵשׁ, בִּיהוּה דְּבָקִים וּמְאִירִים אֶת הָעוֹלָם בְּתוֹרָה וּבְמַעֲשֵׂים טוֹבִים
וּבְכָל מְלָאכַת עֲבוֹדַת הַבּוֹרָא. אָנָּה שָׁמַע אֶת תַּחֲנֻנְתִּי בְּעַת הַזֹּאת
בְּזִכְרוֹת שְׂרָה וְרִבְקָה וְרַחֵל וְלָאָה אֲמוֹתַינִי, וְהָאֵר נִרְנֵנוּ שְׁלֵא יִכְבֶּה לְעוֹלָם
וְעַד, וְהָאֵר פְּנִיךָ וְנִשְׁעָה. אָמֵן.

שְׁלוֹם עֲלֵיכֶם
מְלֹאכֵי הַשָּׁרֵת מְלֹאכֵי עֲלִיּוֹן
מֶלֶךְ מְלֵכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

בּוֹאֵכֶם לְשָׁלוֹם
מְלֹאכֵי הַשָּׁלוֹם מְלֹאכֵי עֲלִיּוֹן
מֶלֶךְ מְלֵכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

בְּרֻכּוֹנֵי לְשָׁלוֹם
מְלֹאכֵי הַשָּׁלוֹם מְלֹאכֵי עֲלִיּוֹן
מֶלֶךְ מְלֵכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

בְּשִׁבְתְּכֶם לְשָׁלוֹם
מְלֹאכֵי הַשָּׁלוֹם מְלֹאכֵי עֲלִיּוֹן
מֶלֶךְ מְלֵכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

בְּצִאֲתְכֶם לְשָׁלוֹם
מְלֹאכֵי הַשָּׁלוֹם מְלֹאכֵי עֲלִיּוֹן
מֶלֶךְ מְלֵכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

כִּי מְלֹאכֵי יְצוּהֶלֶךְ, לְשִׁמְרֶךָ בְּכָל־דְּרָכֶיךָ:
יְהוָה יִשְׁמְרֶ־צִאֲתְךָ וּבּוֹאֲךָ, מִעֲתָה וְעַד־עוֹלָם:

שְׁלוֹם עֲלֵיכֶם

מנהג הספרדים

הגמרא מתארת כיצד שני מלאכי שרת מלווים את האדם מבית הכנסת לביתו, וכשרואים את הבית מוכן לשבת, הם מברכים אותו (שבת קיט ע"ב). על יסוד מאמר זה, הובא הפיוט הבא בספר 'תקוני שבת'. יש נוהגים לשיר כל בית פעמיים ויש הנוהגים לשיר שלוש פעמים.

שלום עליכם

מנהג האשכנזים

הגמרא מתארת כיצד שני מלאכי שרת מלווים את האדם מבית הכנסת לביתו, וכשרואים את הבית מוכן לשבת, הם מברכים אותו (שבת קיט ע"ב). על בסיס זה, הובא הפיוט הבא בספר התיקוני שבת. רבים נוהגים לשיר כל בית שלוש פעמים.

שָׁלוֹם עֲלֵיכֶם
מְלֹאכֵי הַשָּׁרֵת, מְלֹאכֵי עֲלִיּוֹן
מִמְּלַךְ מְלֵכֵי הַמְּלָכִים, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

בּוֹאֲכֶם לְשָׁלוֹם
מְלֹאכֵי הַשָּׁלוֹם, מְלֹאכֵי עֲלִיּוֹן
מִמְּלַךְ מְלֵכֵי הַמְּלָכִים, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

בְּרַכּוּנֵי לְשָׁלוֹם
מְלֹאכֵי הַשָּׁלוֹם, מְלֹאכֵי עֲלִיּוֹן
מִמְּלַךְ מְלֵכֵי הַמְּלָכִים, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

יֵצְאֲתֶכֶם לְשָׁלוֹם
מְלֹאכֵי הַשָּׁלוֹם, מְלֹאכֵי עֲלִיּוֹן
מִמְּלַךְ מְלֵכֵי הַמְּלָכִים, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

כִּי מְלֹאכֵי יֵצְוֶה לְךָ, לְשִׁמְרֶךָ בְּכָל־דַּרְכֶיךָ:
יְהוּדָה יִשְׁמְרֶךָ־יֵצְאֲתֶךָ וּבּוֹאֲךָ, מִעֲתָה וְעַד־עוֹלָם:

ברכת הבנים

בליל שבת רבים נוהגים לברך את ילדיהם בשבועם מבית הכנסת (מעבר יבוק),
שפתי רננות פמי"ג) ויש המברכים לפני 'שלוש עליכם' או אחר הקידוש.

לזכר:

יְשַׁמְךָ אֱלֹהִים

כְּאֶפְרַיִם וְכַמְנַשֶּׁה:

לנקה:

יְשִׁימְךָ אֱלֹהִים

כְּשָׂרָה רַבְקָה רַחֵל וְלֵאָה.

בְּרַכְךָ יְהוָה וְיִשְׁמְרֶךָ:

יְאֵר יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיְחַנְךָ:

יֵשָׂא יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׂם לְךָ שְׁלוֹם:

רִבּוֹן כָּל הָעוֹלָמִים

תחינה לליל שבת
המובאת בספר תיקוני
שבת בהמשך לשלום
עליכם:
יש שהתנגדו לאמירתה
מכיוון שאין מבקשים
צרכים בשבת (החכם צבי
החוד"א).
ויש שנהגו לאומרה בבית
הכנסת, קודם קבלת שבת.

רִבּוֹן כָּל הָעוֹלָמִים, אֲדוֹן כָּל הַנְּשֻׁמוֹת, אֲדוֹן הַשְּׁלוֹם. מֶלֶךְ
אֲבִיר, מֶלֶךְ בְּרוֹךְ, מֶלֶךְ גָּדוֹל, מֶלֶךְ דּוֹבֵר שְׁלוֹם, מֶלֶךְ הַדּוֹר, מֶלֶךְ
וְתִיק, מֶלֶךְ זָךְ, מֶלֶךְ חַי הָעוֹלָמִים, מֶלֶךְ טוֹב וּמְטִיב, מֶלֶךְ יַחֲיד וּמְיֻחָד,
מֶלֶךְ כְּבִיר, מֶלֶךְ לּוֹבֵשׁ רַחֲמִים, מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים, מֶלֶךְ נִשְׁגָב, מֶלֶךְ
סוֹמֵךְ נוֹפְלִים, מֶלֶךְ עוֹשֶׂה מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית, מֶלֶךְ פּוֹדֶה וּמַצִּיל, מֶלֶךְ
צַח וְאֵדָם, מֶלֶךְ קְדוֹשׁ, מֶלֶךְ רֵם וְנִשְׂאָ, מֶלֶךְ שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה, מֶלֶךְ תַּמִּים
דְּרָכּוֹ. מוֹדֶה אֲנִי לְפָנֶיךָ, יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, עַל כָּל הַחֲסֵד אֲשֶׁר
עָשִׂיתָ עִמָּדִי וְאֲשֶׁר אַתָּה עֹתִיד לַעֲשׂוֹת עִמָּי וְעַם כָּל בְּנֵי בֵּיתִי וְעַם
כָּל בְּרִיּוֹתֶיךָ, בְּנֵי בְרִיתִי. וּבְרוּכִים הֵם מְלֹאכֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים וְהַטְּהוֹרִים
שְׁעוֹשִׂים רְצוֹנְךָ. אֲדוֹן הַשְּׁלוֹם, מֶלֶךְ שֶׁהַשְּׁלוֹם שְׁלוֹ, בְּרַכְנִי בְּשְׁלוֹם,
וְתַפְקֵד אוֹתִי וְאֶת כָּל בְּנֵי בֵּיתִי וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים
וְשְׁלוֹם. מֶלֶךְ עֲלִיוֹן עַל כָּל צָבָא מְרוֹם, יוֹצֵרנוּ, יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית,
אֲחִלָּה פָּנֶיךָ הַמְּאִירִים, שְׁתַּזְכֶּה אוֹתִי וְאֶת כָּל בְּנֵי בֵּיתִי לְמַצָּא חֵן
וְשִׁבְלֵי טוֹב בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָּל בְּנֵי אָדָם וּבְעֵינֵי כָּל רוֹאֵינוּ לְעַבְדוֹתֶיךָ.
וְזַכְּנוּ לְקַבֵּל שְׂבֻתוֹת מִתּוֹךְ רַב שְׂמִחָה וּמִתּוֹךְ עֲשׂוֹר וְכַבּוֹד וּמִתּוֹךְ
מַעוֹט עוֹנוֹת. וְהִסֵּר מִמֶּנִּי וּמִכָּל בְּנֵי בֵּיתִי וּמִכָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל כָּל
מִינֵי חֲלִי וְכָל מִינֵי מַדוּחַ וְכָל מִינֵי דְלוּת וְעַנְיוֹת וְאֲבִיוֹנוּת. וְתֵן בְּנֵי
יִצְרָאֵל טוֹב לְעַבְדֶּךָ בְּאֵמֶת וּבִירְאָה וּבִאֲהָבָה. וְנִהְיֶה מְכַבְּדִים בְּעֵינֶיךָ
וּבְעֵינֵי כָּל רוֹאֵינוּ, כִּי אַתָּה הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד, כִּי לָךְ נֶאֱדָה, כִּי לָךְ יֵאָה.
אֲנָא, מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים, צוּה לְמַלְאכֶיךָ, מְלֹאכֵי הַשְּׂרָת, מְשֻׁרְתֵי
עֲלִיוֹן, שִׁיפְקְדוּנִי בְּרַחֲמִים וּבְרַכּוּנִי בְּבוֹאֵם לְבֵיתִי בְּיוֹם קְדְשֶׁנוּ, כִּי
הִדְלַקְתִּי נְרוֹתַי וְהִצַּעְתִּי מִשְׁתִּי וְהַחֲלַפְתִּי שְׂמֹלוֹתַי לְכַבּוֹד יוֹם הַשְּׂבֻת
וּבֵאתִי לְבֵיתְךָ לְהַפִּיל תְּחִנָּתִי לְפָנֶיךָ, שְׁתַּעֲבִיר אֲנַחְתִּי, וְאֶעֱיֵד אֲשֶׁר
בְּרֵאתָ בְּשׂוֹשֶׁה יָמַי כָּל הַיּוֹצֵר, וְאֶשְׁנֶה, וְאֶשְׁלַשׁ עוֹד לְהַעֲיֵד עַל
כּוֹסֵי בְּתוֹךְ שְׂמִחָתִי, כֹּאֲשֶׁר צִוִּיתֵנִי לִזְכּוֹר וּלְהַתְעַנֵּג בֵּיתִי נִשְׁמָתִי,
אֲשֶׁר נִתְּתָה בִּי. בּוֹ אֲשַׁבֵּת כֹּאֲשֶׁר צִוִּיתֵנִי לְשַׁרְתְּךָ, וְכֵן אֶגִּיד גְּדֻלַּתְךָ
בְּרִנָּה, וְשׁוֹתִי יְהוָה לְקִרְאָתִי שְׁתַּרְחֲמֵנִי עוֹד בְּגִלוּתִי לְגֹאֲלִנִי לְעוֹרֵר
לְבִי לְאַהֲבָתְךָ. וְאִז אֲשַׁמֵּר פְּקוּדֶיךָ וְחֻקֶּיךָ בְּלֵי עֵצָב, וְאֶתְפַּלֵּל כְּדַת
כְּרֵאוֹי וְכִנְכוּן. מְלֹאכֵי הַשְּׁלוֹם, בּוֹאֲכֵם לְשְׁלוֹם, בְּרַכּוּנִי לְשְׁלוֹם,
וְאִמְרוּ בְּרוּךְ לְשַׁלְחָנִי הָעָרוֹךְ, וְצִאתְכֶם לְשְׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם,
אָמֵן סְלָה.

אשת חיל

המומור 'אשת חיל' חותם את ספר משלי ומשבח את האישה האידאלית. יש שראו במומור זה רמז לתורה (הגריא) או לשכינה (שליה). ועל פי פשוטו נאמר כשיר שבח לאישה שטרחה והכינה את ביתה לכבוד השבת (הרב זקס).

אִשְׁת־חַיִל מִי יִמְצָא, וְרַחֵק מִפְּנִינִים מִכְרָה:
בְּטַח בָּהּ לֵב בַּעֲלָהּ, וְשָׁלַל לֹא יַחְסֹר:
גְּמַלְתָּהּ טוֹב וְלֹא־דָע, כֹּל יָמֵי חַיֶּיהָ:
דְּרָשָׁה צְמֹר וּפְשֻׁתִים, וְתַעֲשֶׂשׂ בַּחֲפֶז פִּייהָ:
הֵיטָה כְּאֵנוּת סוֹחֵר, מִמֶּרְחֵק תָּבִיא לַחֲמָה:
וְתִקֵּם בְּעוֹד לַיְלָה, וְתִתֵּן טָרֶף לְבֵיתָהּ, וְחֵק לְנַעֲרֹתֶיהָ:
זָמְמָה שָׂדֶה וְתִקְחֶהּ, מִפְּרֵי כִפִּיָּה נָטַע פֶּרֶם:
חָגְרָה בְּעוֹז מְתַנֶּה, וְתֵאֱמַץ זְרוּעֹתֶיהָ:
טָעַמָּה מִי־טוֹב סַחֲרָה, לֹא־יִכְבֶּה בְּלֵיל נָרָה:
יָדִיהָ שִׁלְחָה בְּכִישׁוֹר, וְכַפֵּיהָ תִמְכּוּ פֶלֶךְ:
כִּפְּהָ פָרְשָׁה לְעֵנִי, וְיָדֶיהָ שִׁלְחָה לְאַבְיוֹן:
לֹא־תִירָא לְבֵיתָהּ מִשָּׁלֵג, מִי כָל־בֵּיתָהּ לְבֶשׂ שָׁנִים:
מְרַבְּדִים עֲשֻׂתָהּ־לָהּ, שֵׁשׁ וְאַרְגָּמָן לְבוּשָׁה:
נוֹדַע בְּשַׁעֲרִים בַּעֲלָהּ, בְּשִׁבְתָּהּ עַם־זִקְנֵי־אַרְץ:
סָדִין עֲשֻׂתָהּ וְתִמְכֹּר, וְחָגוֹר נִתְּנָה לְפָנַעֲנִי:
עוֹז־וְהִדְר לְבוּשָׁה, וְתִשְׁחַק לְיוֹם אַחֲרוֹן:
פִּיָּה פִּתְחָה בְּחֻכְמָה, וְתוֹרַת־חֹסֶד עַל־לְשׁוֹנָה:
צוֹפִיָּה הִלִּיכּוֹת בֵּיתָהּ, וְלֶחֶם עֲצָלוֹת לֹא תֹאכַל:
קָמוּ בָנֶיהָ וַיֵּאשְׁרוּדָהּ, בַּעֲלָהּ וַיְהַלְלֶהָ:
רְבוֹת בְּנוֹת עָשׂוּ חַיִל, וְאֵת עֲלִית עַל־כְּלָנָה:
שָׁקַר הִחַן וְהִבֵּל הִיפִי, אִשָּׁה יָדְאֵת־יְהוָה הִיא תִתְהַלֵּל:
תְּגוֹלָה מִפְּרֵי יָדֶיהָ, וַיְהַלְלוּהָ בְּשַׁעֲרִים מַעֲשֵׂיהָ:
אַהֲלָלָה שֵׁם־אֱלֹהִים בְּשִׁיר, וְאַגְדָּלְנוּ בַתּוֹדָה:
יְהוָה עָזִי וּמִגְּנִי, בּוֹ בְטַח לְבִי וְנַעֲזַרְתִּי
וַיַּעֲלֵז לְבִי, וּמִשִּׁירֵי אֱהוּדָנוּ:

אתקינו סעודתא

יש אומרים (על פי
הוהר, יתרו פח ע"א):

אתקינו סעודתא דמהימנותא שלימתא
חדותא דמלכא קדישא.
אתקינו סעודתא דמלכא.
דא היא סעודתא דחקל תפוחין קדישין
וועיר אנפין ועתיקא קדישא אתין לסעדה בהדה.

אזמר בשבחין

זמר שחיבר הארי לסעודת
ליל שבת, ופשט המנהג
לשוררו קודם הקידוש
(מחב"ר, קסו א, ג).
סימן אני יצחק
לוריא בן שלמה.

אזמר בשבחין / למעל גו פתחין
דבחקל תפוחין / דאנון קדישין.
נומן לה השתא / בפתורא חדתא
ובמנרתא טבתא / דנהרה על רישין.
ימינא ושמאלא / וביניהו כלה
בקשוטין אזלא / ומנין ולבושין.
יחבק לה בעלה / וביסודא די לה
דעבד נחא לה / יהא כתש בתישין.
צוחין אוף עקתין / בטילין ושבייתין
ברם אנפין חדתין / ורוחין עם נפשין.
חדו סגי ייתי / ועל חדה תרתי
נהורא לה ימטי / וברכן דנפישין.
קריבו שושבינין / עבידו תקונין
לאפשה זינין / ונונין עם רחשין.
למעבד נשמתיין / ורוחין חדתין
בתרתי ותלתין / ובתלתא שבשין.
ועטרין שבעין לה / ומלכא דלעלא
דיתעטר כלא / בקדיש קדישין.

רְשִׁימִין וּסְתִימִין / בְּגוּהַ כָּל עֲלָמִין
בְּרַם עֲתִיק יוֹמִין / הֵלֵא בְטִישׁ בְּטִישִׁין.
יְהֵא רַעוּהַ קְמַה / דְּתִשְׂרִי עַל עִמָּה
דִּיתַעֲנַג לְשִׁמָּה / בְּמַתְקִין וְדַבְּשִׁין.
אֶסְדֵּר לְדְרוּמָא / מְנַרְתָּא דְסְתִימָא
וְשִׁלְחֵן עִם נְהֵמָא / בְּצַפּוּנָא אֲדִשִׁין.
בְּחֵמְרָא גּוּ כְסָא / וּמְדַנִּי אָסָא
לְאָרוּס וְאָרוּסָה / לְאֲתַקְפָּא חֲלִשִׁין.
נַעֲבַד לֹון כְּתָרִין / בְּמַלְיִן יְקִירִין
בְּשִׁבְעִין עֲטוּרִין / דְּעַל גְּבִי חֲמִשִׁין.
שְׂכִינְתָּא תַתְעֵטֵר / בְּשִׁית נְהֵמִי לְסֵטֵר
בְּוִין תַתְקֵטֵר / וְוִינִין דְכְנִישִׁין.
(שְׂבִיתִין וּשְׂבִיקִין / מְסֵאֲבִין דְדַחְקִין
חֲבִילִין דְמַעֲקִין / וְכָל זֵינִי חֲרִשִׁין.)

יש נוהגים לומר את ארבעת הבתים האחרונים בין נטילת ידיים
לברכת 'המוציא' (מחביר, קסו.א.ג).

לְמַבְצַע עַל רִיפְתָא / כְּזִיתָא וּכְבִיעֵתָא
תְרִין יוֹדִין נְקֵטָא / סְתִימִין וּפְרִישִׁין.
מְשַׁח זֵיתָא דְכֵיָא / דְטַחְנִין רִיחָא
וְנַגְדִין נְחֵלָא / בְּגוּהַ בְּלַחִישִׁין.
הֵלֵא נִמְמָא רוּין / וּמַלְיִן דְגְנִיזִין
דְלִיתִיהוּן מַתְחִזִין / טְמִירִין וּכְבִישִׁין.
לְאֶעְטֵרָה כְּלָה / בְּרוּזִין דְלַעֲלָא
בְּגוּ הַאי הִלּוּלָה / דְעֵרִין קְדִישִׁין.

וַיְהִי רַעְוָא מִן קָדָם עֲתִיקָא קִדְיִשָּׁא דְכָל קִדְיִשִׁין, טְמִירָא דְכָל טְמִירִין, סְתִימָא דְכָלֵּא, דִּיתְמִשְׁךְ טְלָא עֲלָאָה מִנְּה לְמַלְיָא יִישָׁה דְזַעִיר אַנְפִּין, וְלֵהֲטִיל בְּחֶקֶל תְּפֹחִין קִדְיִשִׁין בְּנִהְרֵוּ דְאַנְפִּין בְּרַעֵו וּבְחֻדְוֹתָא דְכָלֵּא. וַיִּתְמַשְׁךְ מִן קָדָם עֲתִיקָא קִדְיִשָּׁא דְכָל קִדְיִשִׁין, טְמִירָא דְכָל טְמִירִין, סְתִימָא דְכָלֵּא, רַעֲוִתָא וְרַחְמִי, חֲנָא וְחֶסְדָּא, בְּנִהְרֵוּ עֲלָאָה, בְּרַעֲוִתָא וְחֻדְוֹתָא, עָלִי וְעַל כָּל בְּנֵי בֵיתִי וְעַל כָּל הַנְּלוּיִם אֵלַי וְעַל כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עִמָּה, וַיִּפְרֶקֶן מִכָּל עֲקֻתֵין בִּישִׁין דִּיִּיתוֹן לְעֵלְמָא. וַיִּזְמִין וַיִּתְיַהֵב לְנָא (מְזֻנָא וּפְרֻנְסָתָא טְבָתָא מְמֻלָּא דְכָל מְזֻנֵי בֵּה תִלְיָא, וַיִּשְׁזַבְּנֵן מַעֲיָנָא בִישָׁא וּמְחַרְבָּא דְמִלְאֲךְ הַמּוֹת וּמְדִינָה שְׁל גִיְהֶנְס, וַיִּיתִי לְנָא) וּלְכָל נַפְשָׁתָנָא, חֲנָא וְחֶסְדָּא וְחַיִּי אַרְיֵבִי וּמְזֻנֵי רוּחִי וְרַחְמִי מִן קָדְמָה. אָמֵן בְּן יְהִי רַעְוֹן, אָמֵן וְאָמֵן.

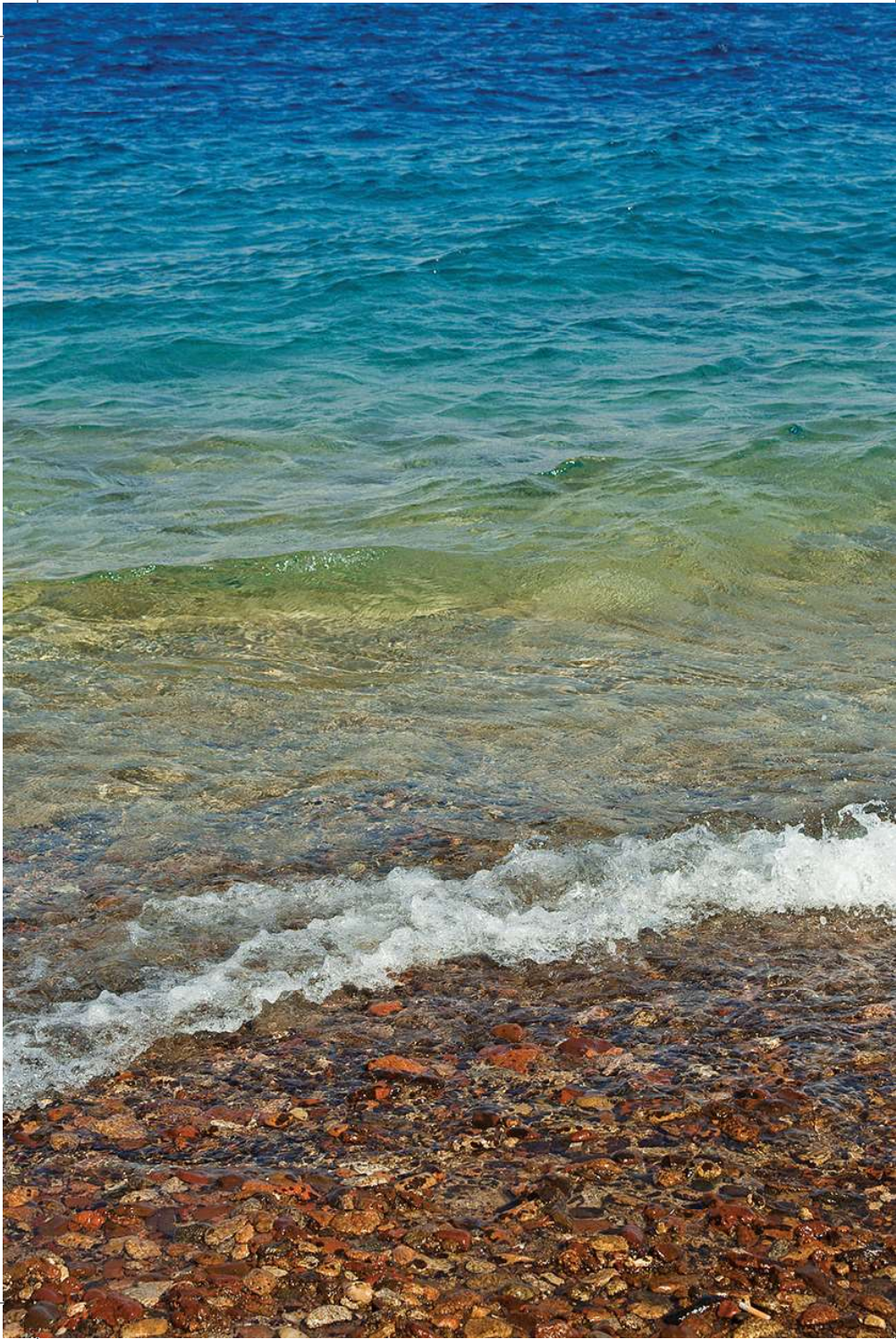
ויהא רעוא

בקשה זו מיוסדת על דברי הזוהר שצריך האדם להתפלל קודם הסעודה. יש משמייטים את הבקשה הנמצאת בסוגריים משום 'אל ישאל אדם צרכיו בשבת' (שירת יוסף אומץ, מד) ור' יוסף חיים כתב שיכול לומר אף את הבקשה משום שהוא דבר קבוע ותמיד לכל שבת (רב פעלים' ח"ב, מ"ז).

מְזֻמֹר לְדוֹד, יְהוּה רַעִי לֹא אֲחֶסֶד: בְּנֵאוֹת דְשָׂא יִדְבִיעֲנִי, עַל־מִי מְנַחֹת יִנְהַלְנִי: נַפְשִׁי יִשׁוּבֵב, יִנְחֲנֵי בְּמַעְגְלֵי־צֶדֶק לְמַעַן שְׁמוֹ: גַּם כִּי־אֵלֶיךָ בִּגִיאַ עֲלֻמוֹת לֹא־אִירָא רַע, כִּי־אַתָּה עֲמַדִי שְׁבֻטְךָ וּמִשְׁעֲנֵתְךָ הִמָּה יִנְחַמְנִי: תַּעֲרֹךְ לִפְנֵי שְׁלַחַן נֹגֵד צֶדְדִי, דִּשְׁנֵת בְּשִׁמּוֹן רֵאשִׁי, כּוֹסֵי רוּיָה: אַךְ טוֹב וְחֶסֶד יִרְדְּפוּנִי כָּל־יְמֵי חַיִּי, וְשִׁבְתֵי בְּבֵית־יְהוּה לְאַרְךָ יָמַיִם:

מזמור לדוד

מזמור המדבר בביטחוני של האדם בקביה באספקת מוונותיו ושאר דברים (קיצור השליה). יש נוהגים לומר מזמור זה קודם הסעודה, ויש נוהגים לאמרו קודם הקידוש.

קידוש ליל שבת

מנהג הספרדים

"זכור את יום השבת לקדשו" (שמות כ, ח), כלומר זכרו וזכירת שבת וקידוש (רמב"ם שבת כט, א), ודרשו חכמים "זכרוהו על הייך" (פסחים ק"ו ע"א). "אית תרי קדושותי דאית לנו לאדכרא, חד זיבלי' וחד קידוש זיבלי' אית ביה תלתין וחמש תבין ובקדושה דאנן מקדשין תלתין וחמש תבין" (הקדמת הוהר"ה, ה ע"ב). וביאר הרמ"ק, שעל הקידוש שהוא כנגד תורה שבעל-פה, להיות שקול לקידוש האמור בתורה שבכתב. לדעת הארי"י, אין לומר תיבות י"ב בנו בקרית וכו' (המנופיעות בסידורי הראשונים) כדי להגיע למניין שלושים וחמש תיבות.

נוהגים לעמוד בזמן הקידוש.

**יום הששי: ויכלו השמים והארץ וכל-צבאם:
ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה
וישבת ביום השביעי מכל-מלאכתו אשר עשה:
ויברך אלהים את-יום השביעי, ויקדש אתו
כי בו שבת מכל-מלאכתו, אשר-ברא אלהים לעשות:**

המקדש לאחרים, מוסף:

סברי מרן

(עונים: לחיים)

**ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם
בורא פרי הגפן.**

**ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם
אשר קדשנו במצותיו, ורצה בנו
ושבת קדשו באהבה וברצון הנחילנו
זכרון למעשה בראשית
תחלה למקראי קדש
זכר ליציאת מצרים.**

(כי בנו בחרת ואותנו קדשת מכל העמים)

**ושבת קדשך באהבה וברצון הנחלתנו.
ברוך אתה יהוה, מקדש השבת.**

בשבת חול המועד סוכות, כשמקדש בסוכה מברך:

**ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם
אשר קדשנו במצותנו, וצונו לישב בסוכה.**

יש נוהגים לברך כאן את הילדים (עמ' 11)

קידוש ליל שבת

מנהג האשכנזים

"זכור את יום השבת לקדשו" (שמות כ, ח). דרשו חכמים "זכרהו על היין" (פסחים קו ע"א). לפני הקידוש אומרים שוב "יין קלוי כדי להוציא את בני הבית שלא היו בבית הכנסת, ידי חובתם. ומתחילים יום הששי כדי לרמוז לשם ה'.

נוהגים לעמוד בזמן הקידוש.

בלחש: וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר

יוֹם הַשְּׁשִׁי:

וַיְכַלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל־צִבְאוֹתָם:

וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה

וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל־מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה:

וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת־יוֹם הַשְּׁבִיעִי, וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ

כִּי בּוֹ שָׁבַת מְכַל־מְלַאכְתּוֹ, אֲשֶׁר־בָּרָא אֱלֹהִים, לַעֲשׂוֹת:

סְבְרֵי מְרַנֵּן

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם

בוֹרֵא פְרֵי הַגֶּפֶן.

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם

אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְרָצָה בָּנוּ

וְשַׁבַּת קִדְּשׁוֹ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן הַנְּחִילָנוּ

זְכוּרֵנוּ לְמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית

כִּי הוּא יוֹם תְּחִלָּה לְמִקְרָאֵי קִדְּשׁ, זְכוּר לִיצִיאַת מִצְרַיִם

כִּי בָנוּ בְּחֵרֶת וְאוֹתָנוּ קִדְּשָׁתָּ מִכָּל הָעַמִּים

וְשַׁבַּת קִדְּשָׁתָּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן הַנְּחִילָתָנוּ.

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבַּת.

בשבת חול המועד סוכות, כשמקדש בסוכה מברך:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם

אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ לֵישֵׁב בְּסֻכָּה.

קידוש

לליל
שלוש רגלים

מנהג הספרדים

כשיום טוב חל בשבת, קודם שאומרים 'אלה מועדי', מוסיפים:

יום הששי:

ויכלו השמים והארץ וכל צבאם:

ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה

וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה:

ויברך אלהים את יום השביעי, ויקדש אתו

כי בו שבת מכל מלאכתו, אשר ברא אלהים, לעשות:

ביום טוב שחל בחול, מתחילים מכאן:

אלה מועדי יהוה, מקראי קדש

אשר תקראו אתם במועדים:

וידבר משה את מועדי יהוה אל בני ישראל:

המקדש להוציא אחרים ידי חובתם, מוסף:

סברי מרגן (עונים: לחיים)

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם

בורא פרי הגפן.

כשיום טוב חל בשבת, מוסיף את המילים המופיעות בסוגריים.

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם

אשר בחר בנו מכל עם

ורוממנו מכל לשון, וקדשנו במצותיו

ותתן לנו יהוה אלהינו באהבה

(שבתות למנוחה ו) מועדים לשמחה

חגים וזמנים לששון, את יום (השבת הזה ואת יום)

בפסח: חג המצות הזה

את יום טוב מקרא קדש הזה, זמן חרותנו

בשבועות: חג השבועות הזה

את יום טוב מקרא קדש הזה, זמן מתן תורתנו

בסוכות: חג הסוכות הזה

את יום טוב מקרא קדש הזה, זמן שמחתנו

בשמיני עצרת: שמיני חג עצרת הזה

את יום טוב מקרא קדש הזה, זמן שמחתנו

באהבה מקרא קדש, זכר ליציאת מצרים.

כי בנו בחרת ואותנו קדשת מכל העמים.

(ושבתות) ומועדי קדשך (באהבה וברצון) בשמחה

ובששון הנחלתנו. ברוך אתה יהוה מקדש (השבת

ו) ישראל והזמנים.

כשיום טוב חל במוצאי שבת, מברך על הנר וחותם בברכת המבדיל בין קדש לקדש:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, בורא מאורי האש.

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, המבדיל בין קדש לחל
ובין אור לחשך, בין ישראל לעמים ובין יום השביעי לששת
ימי המעשה. בין קדשת שבת לקדשת יום טוב הבדלת,
ואת יום השביעי מששת ימי המעשה הקדשת והבדלת,
והקדשת את עמך ישראל בקדשתך. ברוך אתה יהוה,
המבדיל בין קדש לקדש.

בסוכות, כשמקדש בסוכה מברך מעומד:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם

אשר קדשנו במצותיו, וצונו לישוב בסכה.

ויושב ומברך ישהחנינו:

בכל ליל יום טוב, למעט שביעי של פסח מברכים ישהחנינו (סוכה מו ע"א):

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם

שהחנינו וקימנו והגיענו לזמן הזה.

קידוש

לליל
שלוש רגלים

מנהג האשכנזים

כשיום טוב חל בשבת מוסיפים:

בלחש: וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר

יום הששי:

וַיְכַלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל־צִבְאוֹתָם:

וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה

וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל־מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה:

וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת־יוֹם הַשְּׁבִיעִי, וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ

כִּי בּוֹ שָׁבַת מְכֹל־מְלַאכְתּוֹ, אֲשֶׁר־בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת:

כשיום טוב חל בשבת, מוסיפים את המילים המופיעות בסוגריים.

סְבִיר מְרַנֵּן

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הוֹדוּ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא פְרֵי הַגֶּפֶן.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הוֹדוּ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם

אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל עַם

וְרוֹמַמְנוּ מִכָּל לְשׁוֹן, וְקִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו

וְתַתֵּן לָנוּ יְיָ הוֹדוּ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה

(שְׁבִתוֹת לְמִנּוּחָהּ ו) מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה

חַגִּים וְזִמְנִים לְשִׂשׁוֹן

אֶת יוֹם (הַשְּׁבִת הַזֶּה וְאֵת יוֹם)

בפסח: חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה, זְמַן חֲרוּתֵנוּ

בשבועות: חַג הַשְּׁבִיעוֹת הַזֶּה, זְמַן מִתֵּן תּוֹרַתְנוּ

בסוכות: חַג הַסּוּכוֹת הַזֶּה, זְמַן שְׂמִחַתְנוּ

בשמיני עצרת: הַשְּׁמִינִי חַג הָעֲצֵרֶת הַזֶּה, זְמַן שְׂמִחַתְנוּ

(בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קֹדֶשׁ, זָכֹר לִיצִיאַת מִצְרָיִם

כִּי בָנוּ בְּחֵרֶת וְאוֹתָנוּ קִדְּשָׁתָּ מִכָּל הָעַמִּים
(וְשַׁבָּת) וּמוֹעֲדֵי קִדְּשֶׁךָ
(בְּאַהֲבָה וּבְרַצוֹן) בְּשִׂמְחָה וּבְשִׂשׂוֹן הִנַּחְלָתָנוּ.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים.

כשיום טוב חל במוצאי שבת, מברך על הנר וחותרם בברכת 'המבדיל בין קדש לקדש':
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא מְאוּרֵי הָאֵשׁ.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
הַמְּבַדִּיל בֵּין קִדְּשׁ לְחָל, בֵּין אֹר לְחֹשֶׁךְ
בֵּין יִשְׂרָאֵל לְעַמִּים
בֵּין יוֹם הַשְּׂבִיעִי לְשִׁשָּׁתַּיִם יְמֵי הַמַּעֲשֵׂה
בֵּין קִדְּשַׁת שַׁבָּת לְקִדְּשַׁת יוֹם טוֹב הַבְּדִלָּת
וְאֵת יוֹם הַשְּׂבִיעִי מִשִּׁשָּׁתַּיִם יְמֵי הַמַּעֲשֵׂה קִדְּשַׁת
הַבְּדִלָּת וְקִדְּשַׁת אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּקִדְּשֶׁךָ.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
הַמְּבַדִּיל בֵּין קִדְּשׁ לְקִדְּשׁ.

בסוכות, כשמקדש בסוכה מברך:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ לֵישֵׁב בַּסֻּכָּה.

בכל ליל יום טוב, למעט שביעי של פסח מברכים 'שהחיינו' (סוכה נו ע"א):

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
שֶׁהַחַיֵּינוּ וְקִיָּמָנוּ וְהִגִּיעָנוּ לְזִמְנָהּ הַזֶּה.